

Emekçinin Sesi

ÜRETEEN BİZİZ
YÖNETEN DE
BİZ OLACAĞIZ

ÜCRETSİZDİR

OCAK 2022

HARAMİLERİN SALTANATINA SON!

Türkiye ekonomisindeki baş aşağı gidiş hızlanıyor. Döviz kurlarındaki büyük artışla parası pul olan, yüksek enflasyonla ve işsizlik sarmalıyla boğuşan emekçiler büyük bir yıkımla karşı karşıya. Özellikle son aylarda en temel ihtiyaçlara gelen ve ardı arkası kesilmeyen zamlar toplumu büyük bir sefaletle sürüklüyor. Çalışma koşulları giderek ağırlaşıyor, ücretler hızla eriyor. Bunun karşısında memleketin bütün birikimlerinin üzerine çöreklenmiş bir avuç sermayedar ise krizi adeta fırsata çevirerek servetlerini katlamaya devam ediyor.

Yirmi yıl boyunca AKP iktidarı, memleketin neredeyse bütün varlıklarını özelleştirerek, yüksek dış borç, yüksek faiz ve ucuz

işçilik politikası uygulayarak, tarımı çökerterek, ekonomik kalkınmayı sadece inşaat sektörüne bağlayarak ve bu yolla kamu kaynaklarını yandaşlarına peşkeş çekerek emekçi halka derin bir yoksulluğu dayattı. Şimdi ise tüm bu yaşananlar karşısında hiçbir sorumluluk kabul etmiyor. Bununla da yetinmiyor, hamasi nutuklarla memlekette yalan rüzgarları estiriyor.

Emekçiye açlık ücreti, zengine hazine garantisi

Asgari ücrete allayıp pullayarak yaptıkları zam daha emekçilerin eline geçmeden sıfırlandı. Aralık ayı verilerine göre açlık sınırı 4013 lira olarak hesaplanırken belirledikleri 4253 liralık asgari

ücretle geniş işçi ve emekçi kitleleri yıl boyunca yarı aç yarı tok yaşamaya mahkûm ettiler. Bunu yaparken bile patronları ihya etmekten geri durmadılar, AGİ, damga ve gelir vergileri üzerinde yaptıkları düzenlemelerle faturayı yine emekçilere yüklediler.

Yine döviz kurlarındaki hızlı yükselişi kontrol altına almak adına ülkenin milyarlarca dolarını çarçur ettiler, yaptıkları mevduat düzenlemesiyle dolaylı faiz artırımına gittiler. Bu yolla döviz ve TL cinsinden mevduatların büyük kısmını elinde tutan büyük sermayedarların kârlarını güvence altına aldılar. Kur riskini ise tamamıyla büyük kısmı emekçilerin ödediği vergilerle oluşan hazinenin üstüne yıkmış oldular.

Emekçilerden alıp zenginleri besleyen bu düzene son vermek için örgütlenelim!

Tüm yaşananlar gösteriyor ki, işçi sınıfı kendisine reva görülen bu zulme karşı ayağa kalkmalı, krizi yaratan sermayeden ve onun iktidarından hesap sormalıdır. Bunu yapmak içinse parçalı ve dağınık yapısından kurtulmalıdır. İşyerlerinden başlayarak sendikalarda, işçi sınıfının siyasi örgütlerinde buluşmalı kendi kaderini eline almak için mücadele etmelidir. Çünkü patronların değil emekçi halkın çıkarına, kâr odaklı değil ihtiyaç odaklı, ranta değil üretime dayalı planlı ekonomi politikalarının hayata geçirilmesini ancak örgütlenmiş emekçiler ve onun kendi iktidarı sağlayabilir.

İŞ YERLERİNDEN MEKTUPLAR

Grevse grev, işgalse işgal!

MESS ile girdiğimiz grup toplu iş sözleşme süreci tıkandı. Masa süreci bitti. Bitti çünkü metal patronları aklı-mızla alay ediyor ve ekmeğimizle oynuyor. Örgütlü olduğumuz Birleşik Metal-İş sendikamızı ve süreci dahil diğer metal işkolu sendikalarını da masadan kaldıran teklif %12! Böyle bir teklif sıfır hatta eksi zam demektir. Bunun akabinde fabrikalarda ve fabrika önlerinde yürüyüşler yaptık ve saatlik iş bırakma eylemlerine giriştik. MESS teklifini güncelledi, ama ne güncellemek! Teklifini %17 yaptı ve elbette kabul edilmedi. Hoş asgari ücrete yüzde 50 oranında zam yapılmış, enflasyon durdurulamazken bizim aylar önce açıkladığımız %30.89 zam talebi artık iyiden iyiye gözümüzde küçüldü. İşe yeni giren sendikalı metal işçisinin çıplak ücreti şu an asgari ücretin altında.

Sendikamızda taleplerin güncellenmesini gündem haline getirmemiz gerekiyor.

Yasal grev sürecine girmiş bulunuyoruz ve artık MESS'ten taleplerimizi karşılayacak bir teklif gelmeyeceğine eminiz. Her zaman olduğu gibi kazanırsak mücadele ile kazanacağız. Sendika da grev tarihini 4 fabrika için 14 Ocak olarak açıkladı. Bizimle alay eden, çocuklarımızın geleceğine göz diken patronlara karşı fabrika fabrika, meydan meydan mücadeleyi yükseltmeliyiz. Grevimizin erteleme adı altında yasaklanma tehlikesini biliyoruz. Yasaklanırsa yasaklan-sın, grevse grev işgalse işgal! Bu mücadeleyi tüm işçilerin mücadelesi yapmalıyız, biz kazanırsak işçi sınıfı kazanacaktır.

Bilecik Accuride Wheel's'ten bir işçi

Üretimden gelen gücümüzün farkında oldukça kazanırsınız!

Fabrikamızda sözleşme dönemindeyiz. Fabrikadaki fiziki koşulların iyileştirilmesinden sözleşme süresine, ücret zammından sosyal haklara kadar işçiler olarak taleplerimiz saymakla bitmez. Ama fabrikamızda bu talepleri sendikamızla birlikte mücadele ederek patrona dayatmamız gerekirken biz sendikanın bizi sözleşmeden haberdar etmesi için çabalıyoruz. Sözleşme taslağı oluşturulurken dahi sürece dahil olamıyoruz. Örgütlü olduğumuz Özçelik-İş sendikasının varlığıyla yokluğu bir!

Sadece bizim fabrikada değil sarı sendikaların örgütlü olup sözleşme sürecine girdiği çoğu yerde sosyal haklarımızın tekrar gözden geçirilmesi ve genişletilmesi adı altında haklarımızın pek çoğu gasp ediliyor. Bu sendikalar ise bu hak gaspına karşı bırakalım sessiz kalmayı ön ayak ol-

mak için birbirleri ile yarışıyorlar. Bize imzadan sonra övünerek anlatacakları sözleşme maddeleriyle haklarımız aslında genişlemiyor, aksine daralıyor. Bizlere açlık sınırına çok yakın ücretler dayatılıyor. 10 yıllık bir işçinin bile maaşı artan asgari ücret ile eşitleniyor ve kıdem farkını alamıyor.

Burada işçiye düşen görev sendikayı denetlemek ve sözleşme döneminde sendikaya baskı uygulamaktır. Patronlara karşı verdiğimiz hak mücadelelerinde sendikalarımızı uzlaşmacı pozisyondan çıkarmak için fabrika içinde kendi mücadelecilerimiz örgütlemeliyiz. Ancak üretimden gelen gücümüzün farkında oldukça haklarımızı alabileceğimizden emin olmalıyız. Üreten biz isek yöneten de biz olmalıyız!

Eskişehir NSK Armatür'den bir işçi

Birlik olalım, bu sömürü düzenine son verelim!

Merhaba,

Ben Ankara'da endüstriyel mutfak ürünleri üreten bir firmada çalışıyorum. 19 yaşında genç bir işçiyim. Asıl işim kaynakçılık olmasına rağmen patron sigortamı vasıfsız işçi olarak yaptırmış. Bu durum benim maaşımın da düşük ödenmesine neden oluyor. Buna rağmen patron asgari ücrete gelen zam sonrasında yapması gereken zammı da maaşımıza yansıtmayacağını söylüyor. Ücret konusunda bizimle pazarlığa girişmeye kalkıyor. Biz bu pazarlığa girmeyi reddettiğimizde ise işten atmakla tehdit ediyor.

Patronlar hep bir ağızdan asgari ücret zammının fazla olduğunu söylüyor. Ama aradan bir ay bile geçmeden asgari ücretin açlık sınırının altında kaldığını, buna karşılık ürettiğimiz tek bir mutfak tezgahının patrona bizim maaşımızdan katbekat daha fazlasını kazandırdığını da biliyoruz. Sermayesini artırmak için maaşlarımıza göz diken patronlara karşı biz işçiler de birlik olup bu sömürü düzenine dur demeliyiz. Bu düzene son vermek için örgütlü mücadele şart!

Ankara Ostim OSB'den bir işçi

Örgütlü gücümüzle kazanacağız, MESS'i ezeceğiz!

Merhaba, ben bir metal işçisiyim. Birleşik Metal-İş'e örgütlü bir fabrikada çalışıyorum. TİS sürecinin başından bugüne geldiğimiz noktada sendikamızın %30,89 zam talebi doğalgaza, elektriğe, gıdaya ve diğer harcamalara gelen zamlar %100'leri geçiyorken beklentilerimizi karşılamıyor. Açıkçası mevcut teklifin revize edilmesini

bekliyoruz. Teklifimizi bu haliyle kabul ettirsek bile yılın sonuna kadar ücretlerimizin alım gücü bugüne kıyasla çok daha azalmış olacak. MESS, hala daha dalga geçer gibi %17'lik bir teklifle gelebiliyor, mevcut kazanımlarımızı dahi tırpanlamaya çalışıyor. Tabii ki buna izin vermeyeceğiz. Önümüzde grev süreci var. Tüm olumsuzluklara rağmen,

grev yasağı tehdidine rağmen sonuna kadar direnmeye kararlıyız. Hem kendi fabrikalarımızda hem de diğer fabrikalarla birlikte yeterince örgütlü davrandığımızda MESS'idize getirebilir, hakkımız olanı alabiliriz.

Gebze DostelMakina'dan bir işçi

Ekonomik ve demokratik taleplerimiz için örgütlü gücümüzle hareket etmeliyiz

Merhaba, turizm sektöründe çalışan bir işçiyim. Turizm sektörü, işçi sınıfının parçalı olduğu ve haliyle örgütlenmesi de zor olan bir sektör. Fakat ezilenler açısından sınıfsal ayrımın da derinden hissedildiği bir alan. Mesela çalıştığımız yerlerde sermaye sahiplerinin bir günde hatta birkaç saatte bizim asgari ücretimize denk gelen harcamalarına şahit oluyoruz. Servetlerini işçilerin emeğini sömürerek, halkın kaynaklarına çökerek, iktidar eliyle ihya edilerek elde ediyorlar. Sermayelerini elde etme biçimleri kadar harcama biçimleri de aynı iğrençlikle gerçekleşiyor. Elbette sermayenin hikmeti kendinde değil, onun için bu cenneti yaratan bir iktidar var.

AKP iktidarının, OHAL yıllarında ve pandemide uyguladığı yasaklar, çıkardığı yasalar, vergi afları, kaynak aktarımları gibi sayısız uygulamaları patronların sermayesini büyütmek;

emekçilerin örgütlenmesini engellemek içindi. Dört yıl önce "Grev tehdidi olan yere OHAL ile anında müdahale ediyoruz, greve müsaade etmiyoruz." diyerek sermayenin önünü alabildiğine açtığını açıkça söyleyen iktidar, bugün hayat pahalılığı karşısında ezilen emekçiler için benzer bir süreç işletmekten çekinmeyecektir. Ekonomik ve demokratik taleplerimizi bastırmak için elinden geleni yapmaya çalışacaktır. Tam da bugün herkesin güvenceli bir işinin olması, vergi yükünün sermayeye yöneltilmesi, ulaşım-enerji-sağlık gibi temel ihtiyaçların ücretsiz olması gibi somut talepler etrafında buluşmalıyız. Aynı zamanda bu talepleri işyerlerimizde, mahallemizde, köyümüzde yarını kuracak örgütlü bir güce dönüştürme sorumluluğuyla hareket etmeliyiz. Kurtuluşumuz ancak kendi ellerimizdedir.

Kocaeli'den bir turizm işçisi

Eşitlik ve adalet sosyalizm ile mümkün!

Merhaba arkadaşlar,

Ben Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan bir asfalt işçisiyim. Büyük bir ekonomik kriz yaşıyoruz. Bu krizin bütün faturası iktidar tarafından her zamanki gibi yine bizlere, işçi sınıfına çıkartılıyor. Hepimiz açlığa ve sefaletle mahkum edilmiş haldeyiz. Patronlar sınıfı ise krizi fırsata çevirip semirdikçe semiriyor. Krizin olmadığı zamanlarda da durum farklı değil. Oysa hayatı her gün yaşanılır hale getiren, her şeyi üreten biziz ancak gelir bir avuç sömürücü asalağın elinde birikiyor. Devleti de kontrollerine almışlar, kural-ları kendilerine göre belirliyor bizleri bu düzene tabi kılıyorlar. Ancak bu değişebilir.

Eğer biz işçiler olarak kendi çıkarlarımızı doğrultusunda bir araya gelir kendi sendikalarımızda, siyasal örgütümüzde örgütlenirsek bu gidişe bir son verebiliriz. Toplumun çoğunluğunu oluşturanlar olarak tüm düzenin bir avuç insanın çıkarına değil, tüm bir halkın çıkarına işlediği, eşit bölüşümün olduğu, insanlığın gelişimiyle ulaştığı refahtan herkesin pay alabildiği, ekonomik faaliyetlerin patronların kârlarına göre değil herkesin ihtiyaçlarına göre düzenlendiği bir düzeni kurabiliriz. Bu ancak patronların lehine işleyen iktidarı devirmek ve yerine işçiler olarak iktidarı almak ile yani sosyalizm ile mümkündür.

Ankara'dan bir belediye işçisi

MESS'İN DAYATMALARINA KARŞI YAŞASIN GREV! YAŞASIN DİRENİŞ!

Metal işverenleri sendikası MESS ile Birleşik Metal-İş ve Türk Metal Sendikası arasında süren toplu iş sözleşmesi sürecinde, arabulucu görüşmelerinden de sonuç alınamayınca grev aşamasına gelindi. 24 Aralık tarihinde yasal grev sürecinin başlamasının ardından 27 Aralık'ta yapılan görüşmelerde MESS'in

%17'lik sefalet zammı dayatması da sendikalar tarafından kabul görmedi. Bunun üzerine Birleşik Metal-İş; Sarkuysan, Kroman Çelik, Totomak Makine ve Çimsataş fabrikalarında 14 Ocak'ta greve başlayacağını, diğer fabrikalarda da grev tarihlerinin belirleneceğini ilan etti. Bu kararın ardından 5 Ocak günü

yapılan görüşmelerde ise MESS teklifini %21 olarak revize etti. Görüşmenin ardından sendikalar teklifi kabul etmediklerini açıklarken Birleşik Metal-İş Anadolu ISUZU, Arpek Arkan, Cengiz Makina, Demisaş, Stow ve Prysmian fabrikalarının da 18 Ocak'ta greve başlayacağını duyurdu.

TÜİK'in bile yıllık %36,08 olarak açıkladığı enflasyonun gerçekte %60-70 seviyelerinde seyrettiği ortamda bu tekliflerin kabul edilir yanı yoktur. MESS'in, metal işçisini açlığa mahkûm etmekteki kararlılığının arkasında grevlerin yasaklanacağına olan güveni yatmaktadır. Bu dayatmaya karşı metal işçisinin önünde örgütlü gücüne güvenmekten başka yol yoktur.

Dur durak bilmeden en zor koşullarda dahi ölümüne çalışan işçilerin grevi haklı ve meşrudur. Anayasaya

ve hukuka aykırı olan, gayri meşru olan grev yasaklarıdır. Bu yüzden metal işçileri grev yasaklansa dahi fabrikalarını terk etmeyerek grevi sürdürmeli, hakkı olanı almalıdır. Aksi takdirde metal işçisi grev hakkını tamamen kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaktır. Bu durumun devam etmesi halinde toplu sözleşme süreçleri bir müsamereden öteye geçemeyecek, hak kayıpları sürekli hale gelecektir.

Metal işçilerinin grevi bugün sadece verilecek zammı arttırma mücadelesi değildir. Aslanan işçi sınıfının güvenceli bir gelecek yaratabilme mücadelesidir. Bunun için grev demek sadece daha iyi koşullarda bir TİS imzalamak değil kazanılmış hakların müdafaası ve krizin bedelini krizi yaratanlara ödetmek için tüm işçi sınıfına birlik ve beraberlik çağrısı demektir.

Amasra HEMA madende mobbing ve işten atma saldırısı

Bartın'ın Amasra ilçesinde bulunan Hattat Enerji ve Maden Ticaret A.Ş.'ye (HEMA) bağlı maden ocağında patronun işçilere yönelik saldırıları devam ediyor. Daha önce de 500 işçi baskı sonucu aynı şirketin farklı illerdeki işletmelerine sürgün edilmişti. Geçtiğimiz yıllarda aynı şirket Ereğli Armutçuk'ta 1000'e yakın maden işçisini işten çıkartarak büyük bir işçi kıyımına imza atmıştı.

Asgari ücrete gelen %50 oranında zam sonrasında özel maden işletmeleri, yeraltı maden işçisinin hakkı olan çift asgari ücret tutarını vermemek için atağa geçmiş durumda. HEMA şirketi de işçilere, yeraltında çalışmaya devam etseler dahi

yerüstü maden işçilerinin haklarına tâbi olacağını zorla kabul ettirmeye, bu yönde belgeler imzalatmaya çalışıyor. Bu kapsamda Amasra'da ilk etapta 3 maden işçisi, belgeyi imzalamayı reddettiği için keyfi bir şekilde işten atıldı.

Yurtdışından getirdiği yabancı maden işçilerini ucuz işgücü olarak sömürmesi ile tanınan HEMA şirketi, işyerindeki örgütlü gücü kırmak için daha önce de maden işçilerine zorla birtakım belgelere imza attırarak örgütlü oldukları Genel Maden İşçileri Sendikası'ndan (GMİS) kopartmıştı. HEMA, bugün de bu saldırıları arttırarak bütün işçileri ucuz işgücü olarak kullanmak istiyor.

Bakırköy Belediyesi işçilerinin grevi iki ayı devirdi, mücadele sürüyor

Belediye İş sendikasında örgütlü 360 işçinin %0'lık zam dayatmasına karşı 25 Ekim'de çıktığı grev, iki ayı aşkın süredir devam ediyor. Belediye önündeki grev çadırında kar kış demeden direnişlerini sürdüren işçiler mücadelelerinde kararlı.

Grevdeki belediye işçileri, grevin 53. gününde Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda, Belediye İş'te örgütlü diğer illerden desteğe gelen işçilerle birlikte kitlesel basın açıklaması

gerçekleştirdi. Mücadeleyi emekçi halkın gündemine taşımak isteyen işçiler, yaklaşık bir hafta sonra CHP ilçe binasını işgal ederek taleplerinin karşılanmasını istediler. Grevin 63. gününde ise Boğaziçi Köprüsü'ne belediyenin işçi düşmanlığını teşhir eden pankartlarını astılar ve 10 işçi gözaltına alındı. İşçiler gözaltılara, baskılara ve bütün yıldırma çabalarına karşı direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Rifis Makina işçileri sendikalaşma haklarına saldıran patrona karşı direnişte!

İstanbul Kartal'da bulunan Rifis Makina fabrikasında işçiler, Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenmiş ve sendika yetki belgesini almıştı. Yetkiye itiraz eden patron akabinde 8 işçiyi işten çıkarttı. Bunun üzerine işçiler sendikayla birlikte kapı önünde direnişe başladılar. Rifis Makina patronu her türlü baskı yoluna başvurarak işçileri Birleşik Metal-İş'ten

istifa etmeleri için zorluyor, işyerine kendisinin başka bir sendika sokacağını söylemekten çekinmiyor. İşçiler patronun baskılarına sadece kapı önü direnişiyle değil fabrika içinde de protesto eylemleri düzenleyerek ve iş durdurarak cevap veriyorlar. İşçiler, atılan işçilerin geri alınması ve sendikanın tanınması talepleriyle mücadeleye devam ediyorlar.